

न तस्याः कालदोषेण परिणामो नरर्षभ ! ।
आद्यन्तरहिता सा हि निर्व्यं कारणमवयवम् ॥
शक्तिर्भगवतः सा हि तदेकपरमा च सा ।
इत्युक्तः प्रलयो राजन् ! विश्वस्यास्य महामतिः ॥
यद्योपतिरुमेयास्य युत्क्रमेण लयस्तथा ॥”

इति पाश्चो स्वर्गखण्डे ३६ अध्यायः ॥

(सात्त्विकविकारान्तर्गतविकारविशेषः । तल्ल-
क्षणं यथा, साहित्यदर्पणे ॥ ३ । १६७ ॥

“प्रलयः सुखदुःखाभ्यां चैष्टान्निराकृतिः ॥”)

प्रलापः, पुं, (प्रलपनमिति । प्र + लप् + भावे
चण् ।) प्रलपनम् । अनर्थकवाक्यम् । निर्यायो-
जनमुन्मत्तादिवचनम् । इत्यमरभरतौ ॥ १ । ६
१५ ॥ रोगाणामुपसर्गाद्यम् । (यथा, भाव-
प्रकाशे ।

“कृच्छ्रां प्रलापो वमयुः प्रसेकः सादनं भ्रमः ।

उपद्रवा भवन्त्येते ऋत्विज रश्मिमतः ॥”

अस्य लक्षणं चिकित्सा च यथा,—

“खहेतुकुपिताह्वातादसम्बद्धिरर्थकम् ।

वचनं यन्मरो ब्रूते स प्रलापः प्रकीर्तितः ॥

सतगरवरतिक्ता रेवताम्नोदतिक्ता

नलदतुरगमन्या भारती हारहूरा ।

मलयजदशश्लोकाश्रयपुष्पी सुपक्वा

प्रलपनमपहन्तुः पानतो नातिदूरात् ॥

वरतिक्तोऽत्र पर्यटः नलदतुशरीरं भारती आक्षी
हारहूरा द्राक्षा ॥” इति भावप्रकाशस्य मध्य-
खण्डे प्रथमे भागे ॥

प्रलापहा, [नृ] पुं, (प्रलापं हन्तीति । हन् +

किप् ।) कुलत्याञ्जनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

प्रलोभता, स्त्री, (प्रलोभनस्य निर्वर्त्यस्य भावः ।

प्रलोभन + तल् ।) प्रलयः । तत्पण्यायः । इन्द्रिय-
स्त्रापः २ चैष्टानाशः ३ । इति राजनिर्घण्टः ॥

प्रलेहः, पुं, (प्रलिहते इति । प्र + लिह् + घञ् ।)

अञ्जनविशेषः । इति पाकराजेश्वरः । दम्पोखत

कोरमा इत्यादि पारस्यभाषा ॥ (चिन्तामण्यौ

धृतः प्रलेहप्रकारो यथा,—

“स्थूलानि मांसखण्डानि क्षालितानि च

वारिणा ।

तत्र लेहे विनिःक्षिप्य दद्यां सञ्चालयन् पचैत् ॥

तत्र तत्र विनिःक्षिप्य लावणं जलमक्षयकम् ।

पचैत् पटपटाग्रद्व्यं तस्मिन् मांसं प्रकुर्वेत् ॥

प्रक्षिपेद्-हिमीनीरं बहुलेन पचैत् पुनः ।

मांसपिण्डेषु विहितु देया शुद्धी सजीरका ॥

ततश्चोत्तार्य तन्मांसं पृथक् कुर्व्यात् प्रलेहतः ।

प्रलेहं दाससा पूर्तं स्थापयेदभ्यभाजने ॥

हिङ्गुना हतयुक्तं धूपेन तच्च धूपयेत् ॥”

गौडदेशीयप्रलेहस्तु ।

“हिङ्गुद्रव्येणपूरेणालवणैः समूतेन तु ।

कुट्टितामिषपिष्टेन तत्र दक्षिमवीजतः ॥

सोषणावेसवारश्च प्रलेहो गौडदेश्यः ॥

प्रलेहो रक्षिदो बल्यः कषाणिनरुणापहः ।

संयाही पित्तहन् किञ्चिच्छिलाभानगदान्

जयेत् ॥”

पुर्णप्रलेहस्तु ।

“मांसपूरणयोगेन कोष्ठाकारं विधाय च ।

स्निग्धं क्षयं धृते ऋते प्रलेहविधिना पचैत् ॥

पूरणस्य प्रलेहोऽयं विज्ञेयो वातनाशनः ।

क्षेत्रान्तकारकश्चैव मुखवैरस्यहृद्गुणः ॥”

शुद्धवर्णः प्रलेहः ।

“धृते वैश्वराम्याकाङ्क्षिकुण्डलधिसंयुते ।

वस्त्रपूतेऽर्हसम्पत्ते स्निग्धं मांसं विनिःक्षिपेत् ॥”

पीतवर्णस्तु ।

“प्रलेहः पीतवर्णोऽपि कायः शुद्धप्रलेहवत् ।

विशेषोऽत्र हरिद्रायाः संसर्गः कुङ्कुमस्य वा ॥”

रक्तवर्णोऽपि ।

“तत्र लेहे विनिःक्षिप्य संयुतं कासमर्हकम् ।

घान्यकं लवणाज्जीवीतं मांसं च तत् क्षिपेत् ॥

ततोऽर्हस्तुटितं मांसं दाडिमवीजसंयुते ।

सम्पत्ते चातिशब्दे लेहे शुद्धी च निःक्षिपेत् ॥

तत उत्तार्य वस्त्रेण मालयेद्गुणयेदपि ।

रक्तवर्णप्रलेहस्य संसिद्धार्थं विनिःक्षिपेत् ॥

कारमर्हं दाडिमस्य स्थाने श्रेष्ठं पुनः पूज्यवत् ॥”

हरितवर्णस्तु ।

“मेथिकाकासमर्हककल्मेज चलकारिते ।

धृते मांसं विनिःक्षिप्य पचेच्छुष्कप्रलेहवत् ॥

सिद्धं च मालयेदक्षे लला वक्ष्येयोजनम् ।

ताम्रजं कलकल्लारं देयं हरितहेतुना ॥

अस्यौ रक्षिदः सद्यो नाशायणप्रसाधितः ।

प्रलेहः कषायातप्तः किञ्चित् पित्तकरो जघुः ॥”

वटकप्रलेहोऽपि ।

“मांसस्य पित्तिका रूपा वैश्वारेण संयुता ।

बहुधा क्रियते तस्या वटिकावटकादिकम् ॥

आमविम्बीकलाकारं लङ्कुकावटकादिकम् ।

दृढाटकापलाकारं यथाशुद्धिप्रकारजम् ॥

क्षत्वा हि बहुधाधारे खेदितं धृतमार्जितम् ।

सवैश्वारेण लेहे कथितं च मनोरमे ॥

निःक्षिप्य चारुयेदोषदुत्तार्यैलादिवाधिते ।

एवमु बहुधा काय्यं मांसतृप्तप्रलेहकः ॥

प्रलेहो वातजिह्वल्यः शुक्रमांसप्रदो रसः ।

प्रोशनः प्राणयुक्तानां शुक्रदः क्षीणरेतसाम् ॥”

मत्स्यप्रलेहस्तु ।

“मांसप्रलेहवत्कार्यः प्रलेहो मत्स्यसम्भवः ।

आर्हो लेहे परं पक्वं सर्वसम्पत्तु पूज्यवत् ॥

वर्णस्य करणे देयं पूर्वोक्तं द्रव्यकं हि यत् ।

उद्धूतं सुगन्धाय दातव्यं पूज्यसम्भवम् ॥”

मत्स्यखण्डप्रलेहस्तु ।

“सम्पत्तु प्रक्षालितं मत्स्यं वैश्वारेण वेष्टितम् ।

तत्र लेहे क्षिपेत् खण्डं हिङ्गुवेण्वमिश्रितम् ॥

प्रलेहविधिवत् साधो मत्स्यखण्डप्रलेहकः ॥”)

प्रवक्ता, [च] चि, प्रकर्षणं वक्ति यः । (प्र +

वच् + ङच् ।) वेदादिवाचकः । यथा,—

“जातिमार्चोपशीवी वा कामं स्थादृष्टाञ्जन-

द्वयः ।

धर्मेप्रवक्ता वृषतेन तु शूद्रः कदाचन ॥”

इति मानवे ७ अध्यायः ॥

प्रवचनं, स्त्री, (प्रकर्षणं उच्यते इति । प्र + वच् +

ल्युट् । वेदः । (यथा, अमरकोषे । २ । ७ । १० ।

“अनूचानः प्रवचने वाङ्मोक्षी गुरोस्तु यः ।

लब्धाशुचः समाहृतः सुखा लभिवे क्षते ॥”

वेदाङ्गम् । यथा, मनुः । ३ । १८४ ।

“अग्राः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु च ॥”

“प्रकर्षणं उच्यते वेदार्थं एभिरिति प्रवचना-

न्यङ्गानि तेषु अग्राः षडङ्गविदः ।” इति तत्र

कुल्लूकभट्टः ॥ तथा च हरिवंशे । १६७ । ६६ ।

“उवाच वेदांश्चतुरो मन्त्रप्रवचनाक्षितान् ॥”

प्रलटं वचनमिति कर्मधारयः ।) प्रलटवाक्यम् ।

इति मेदिनी । ने, १६१ । (यथा, सुखकोप-

विषदि । ३ । २ । ३ ।

“नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो

न मेधया न बहुधा श्रुतेन ।

येनैवेव दृश्यते तेन लभ्य-

स्तस्यैव आत्मा विदुष्यते तन् खाम् ॥”)

प्रवचनीयः, चि, (प्रवक्तोति । प्र + वच् + “भक्ष-

गेषप्रवचनीयेति ॥” ३ । ४ । ६८ । इति कर्मेरि

अनीयर् ।) प्रवक्ता । (प्रोच्यते इति । प्र +

वच् + कर्मणि अनीयर् ।) प्रवाचः । इति

मेदिनी । ये, १३२ ॥

प्रवणः, पुं, (प्रवन्ते गच्छन्ति जना चनेनेति । पु

गतौ + करणे ल्युट् ।) चतुष्पथः । इत्यमरः ।

३ । ३ । ५६ ॥

प्रवणः, चि, (प्रवतेऽनेति । पु + अधिकरणे

ल्युट् ।) क्रमनिष्क्रमः । (यथा, मनुः । ३ ।

२०६ ।

“दक्षिणाप्रवणश्चैव प्रयत्नेनोपपादयेत् ॥”)

उदरम् । प्रणः । इति मेदिनी । ने, ५६६ । (यथा,

मार्कण्डेये । २३ । ८६ ।

“धन्योऽहमसिपुण्योऽहं कोऽन्योऽस्ति सदृशो

मया ।

यत्तातो मामभिद्रुं करोति प्रवणं मनः ॥”)

आयतः । प्रणयः । जगः । इति विश्वः ॥

भुतः । स्निग्धः । इति शुद्धरत्नावली ॥

आसक्तः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४६६ । (यथा,

विष्णुपुराणे । ६ । १ । ११ ।

“प्रजाप्ता नृणां ललासात्तुल्यव्यवस्थितौ ।

सम्पत्कृत्वा समाचारप्रवणा सुनिसत्तमः ॥”)

क्षीयः । इति धरणिः ॥

प्रवत्स्यतृप्तिका, स्त्री, (प्रवत्स्यन् प्रवासं गमि-

त्यन् पतिवत्स्याः । कप् ।) नायिकाभेदः । अस्या

लक्षणम् । यस्याः पतिरयिमवस्थे देशान्तरं

यास्यत्येव सा । अस्याखेष्टा काङ्क्षवचनकातर-

प्रवणगमनविप्रोपदर्शननिर्वेदसन्तापसम्भोह-

निश्वासवासादयः ॥ सुगन्धा प्रवत्स्यतृप्तिका

यथा,—

“प्राक्षिण्यरे किमपि जल्पति निर्गमाय

चामोदरी वदनमानमयाश्चकार ।

आलो पुनर्निश्चितमेव लतानि कुञ्ज-

सुष्मतकोकिलकणध्वनिमाततान् ॥” १ ।